

בש"פ 204/23 - מאג'ד אבו זראקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 204/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר:

מאג'ד אבו זראקי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופט א' נחלון) אשר ניתנה ביום
29.12.2022 במ"ת 39766-12-22

בשם העורר:

עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה:

עו"ד תום קובצ'י

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופט א' נחלון) אשר ניתנה ביום 29.12.2022 במ"ת 39766-12-22, ובמסגרתה נקבע כי העורר יעצר עד לתום ההליכים.

2. הסניגור צמצם את הערר לטענה אחת בלבד: לדעתו, מן הראוי לקבל תסקיר מעצר על אודות שולחו אשר יתייחס לאפשרות לעצרו בפיקוח אלקטרוני מחוץ לכלא - מבלי לקבוע מסמרות ומבלי לטעת ציפיות. זאת, למרות חומרתן של העבירות המיוחסות לעורר, אשר כוללות נשיאה והובלה של נשק, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו וחרף קיומן של ראיות לכאורה שמאמתות את האמור בכתב האישום. הסניגור תומך את עמדתו זו בכך

עמוד 1

שמרשו הוא אדם צעיר (בן 26), ללא עבר פלילי, הנדסאי במקצועו אשר מנהל יחד עם אחיו חברת בניה וחי חיים נורמטיביים. לטענת הסניגור, מעצר באיזוק אלקטרוני בתנאי מעצר-בית מלא אצל בני משפחתו של העורר בצפון הארץ (דבוריה), ובפיקוחם, יאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר לציבור ולהליך הפלילי אשר מתנהל בעניינו. הסניגור מלין על כך שבית משפט קמא דחה את בקשתו בעניין תסקיר המעצר בין היתר מהנימוק ששירות המבחן "עמוס לעייפה, והגשת תסקירי מעצר אורכת זמן לא מבוטל" (ראו: פסקה 11 להחלטה קמא).

3. מנגד, בא-כוח המדינה סומך את ידיו על ההחלטה קמא ועל נימוקיה.

4. הדין עם העורר.

5. שירות המבחן אכן עמוס לעייפה, ובית משפט קמא צדק גם צדק בנמקו את החלטתו כי באין טעמים מיוחדים אין לסטות מן הכלל הבסיסי אשר קובע כי דינו של נאשם בעבירת נשק, כדוגמת זאת שבה עסקין, להיעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. דא עקא, בכדי שנוכל לדעת אם טעמים מיוחדים מתקיימים בעניינו של נאשם פלוני, מן הראוי לקבל משירות המבחן תסקיר מעצר זולת אם ניתן לקבוע מראש ובפסקנות, לנוכח מסוכנותו המופלגת של הנאשם, כי לחלופת המעצר שהציע הנאשם אין שום היתכנות (ראו והשוו: בש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 28-18 (2.2.2020) (להלן: בש"פ 248/20)). באשר לעומס בו נתון שירות המבחן - מבלי להקל בו ראש, במקרים כדוגמת זה שלפניי אפשר להורות על הגשת תסקיר מעצר מבלי לקבוע עבור השירות סד זמנים נוקשה.

6. במקרה דנן, לא ניתן לומר מראש ששום חלופת מעצר לא תיסכון, ואפשר בהחלט להורות לשירות המבחן שיכין את תסקיר המעצר הדרוש, בלוח זמנים אשר תואם את אילוצי יומנו. בנסיבות דנן, עיקרון הפגיעה הפחותה בחירותו של נאשם שטרם נמצא חייב בדינו מחייב, לטעמי, מתן הוראה כאמור (ראו: סעיף 1(ב) וסעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים וכן בש"פ 248/20).

7. אשר על כן, אני מקבל את הערר במתכונתו המצומצמת ומורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של העורר, ובמסגרת זו לבחון חלופות מעצר. תסקיר זה יוכן תוך פרק זמן סביר, בכפוף לאילוצי יומנו של שירות המבחן, ויוגש לבית המשפט המחוזי. לאחר הגשת התסקיר, יהא העורר רשאי לבקש מבית המשפט המחוזי לקיים עיון חוזר במעצרו ובמסגרת זו לבחון את התקיימותם של טעמים מיוחדים, שכאמור נדרשים להעברתו מן הכלל למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופה אחרת. מובן מאליו הוא, כי בעניין אחרון זה, בית המשפט המחוזי יחליט כחוכמתו - ואין באמור לעיל כדי לטעת ציפיות אצל העורר לשחרורו מבית המעצר.

ניתנה היום, י"ח בטבת התשפ"ג (11.1.2023).

ש ו פ ט